

bestemt Net, saa den Mulighed forekommer mig dog at være meget ringe. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Ploug) har sagt, at det var upassende at komme med denne Valglovens Udvidelse her, da Lovforslaget kun angik Bestyrelsen af Communens Anliggender; men jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det ikke alene er Bestyrelsen, der er Tale om, der er ogsaa Spørgsmaal om Myndigheden, og da der er Tale om Myndigheden, saa forekommer det mig at være meget passende ogsaa at bringe Spørgsmaalet om Valgrettens Udvidelse paa Bane. Forøvrigt maa han dømme om det, som han vil. Dernæst hentastede han, at det var meget let at give sig Udseende af en Frihedsmand, ved at komme med slige vidtgaaende Forslag, men jeg vil dog henstille til ham selv til nærmere Overveelse, hvem der meest har stræbt efter at give sig Udseende af at gaae for en Frihedsmand, enten han eller jeg.

J. A. Hansen: Jeg vil kun bemærke, deels som Svar til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Rimestad) og deels som Svar til min ærede Ven, som sidder foran mig (Frølund), at det jo dog ikke kan negtes, at efter hvad der foreligger nu, er der en Udfigt til, at Fleertallets Forslag kan blive til Lov, naar § 20 gaaer ud. Dersom dette nu er Tilfældet, saa vil jeg spørge, om vi da tabe Noget ved, at vi have opgivet § 20. Vilde vi vinde Noget, naar vi holde paa § 20? Vil Valgretten i nogen Maade blive udvidet, enten vi forkaste eller holde paa § 20? Nei, enten vi beholde den, eller vi forkaste den, faae Kjøbenhavns Indvaanere ligestor Valgret. Dersom man holder paa § 20, faae vi ingen Lov, og de Herrer, som troe, at Sikkerheden for at faae en Lov efter Fleertallets Forslag ikke er stor, om vi ogsaa forkaste § 20, vil jeg spørge, hvad vi i saa Fald da tabe ved at udshyde den, naar Fleertallets Forslag efter deres Formening alligevel ikke bliver til Lov. Vi vide med Bestemthed, at, hvad enten vi udshyde eller bibeholde § 20, faae vi ingen Udvidelse af Valgretten, hvorimod der er Udfigt til, naar vi opgiver

Paragraffen, at Fleertallets Forslag kan blive til Lov, og afgjort Visshed for, at det ikke bliver til Lov, dersom vi lade den blive staaende. Det er Forskjellen, og jeg troer en Forskjel, der fuldkommen begrundes, at man udshyder § 20.

Jeg troer, at jeg interesserer mig saa fuldt som Nogen for en Udvidelse af Valgretten ogsaa i dette Tilfælde. Jeg er ikke af dem, der sige, at det skulde komme i Betragtning, at Spørgsmaalet først er reist i dette Thing, efter at Sagen andre Steder har gienemgaaet vidtløftige Behandlinger; thi man kan ikke reise et Spørgsmaal, førend den vedkommende Sag foreligger. Saalænge Regjeringen behandler et Spørgsmaal, kan hverken Folkethinget eller den enkelte Folkethingsmand bringe Spørgsmaalet frem, og saalænge det ligger for i Landstinget, kan man heller ikke gøre det. Naar en Rigsdagsmand reiser Spørgsmaalet paa det første Stadium, hvor han kan gjøre det, saa paastaer jeg, at det er tidsnok. Jeg for mit Vedkommende og Mange med mig, ere ligeledes entge om, at Paragraffen meget godt lader sig bringe til Udførelse; den behøver ikke nogen videre Overveelse for at kunne bringes til praktisk Udførelse, saa jeg kan heller ikke være enig i, hvad der fra dette Synspunkt er anført imod den. Men paa den anden Side, jeg gjentager det atter, troer jeg, at der gives gode og vægtige Grunde for, at man under de nærværende Forhold opgiver den, fordi man opnaar at faae Intet ved at beholde den, hvorimod man har Udfigt til at opnaae at faae en god Lov, naar man ikke holder paa den.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Ploug) har udtalt, at jeg under Grundlovens Behandling accurat har sagt det Samme mod Lokammerystemet dengang som nu imod Lokammerystemet i det her omhandlede Forhold, da kan jeg hverken benægte eller bekræfte det; jeg er ikke istand til for Dieblirket at sige, hvorvidt jeg har udtalt mig saaledes eller ikke; men jeg skal gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at jeg var imellem dem, der paa den